

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плъвенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обявление. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плъвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѣждатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

М. Урумовъ, извѣстява че на именний си день (Арахангеловъ день) нѣма да приема посѣщениа.

1—2

гр. Плъвенъ, 1-й Ноемврий 1897 г.

Опозиционната преса и днешенъ день не може да се поими съ положението си. Това което отъ 8 мѣсеца насамъ служеше като мотивъ да се напада правителството и днесъ същото се приповтаря съ малки искључения, а това е, което заслужава най голѣмото порицание. Да се осжда правителството разбираме, но на основание факти, а когато нѣма такива — да се мълчи. До днешенъ день ний не видѣхме нито въ единъ отъ опозиционнитѣ вѣстници да се каже, че правителството направило това и това добро за народа или за отечеството, а такива дѣла, които да блѣщатъ има много — и на тѣхъ даже не се даде никакво значение, а даже и се осждиха, макаръ нѣкой отъ тѣхъ да съставихъ епоха. Такава една борба не може да се нарѣче легална. Тя ясно показва стрѣмленieto на опозицията да дойде на властъ, безъ да смѣта, че единъ день и тя ще бѣде осждана по сѣщия начинъ. Това явление е печално и показва колко ниско е испаднхла нашата журналистика, която трѣбва нравствено да дѣйствува на народната маса. Вземете всички опозиционни вѣстници и ще видите, че всички една цѣль прѣсѣлѣдватъ — стани ти, да седнѣ азъ. Това е за осждение. Една справедлива опозиция трѣбва да съществува, но нека гледа на всички работи на правителство съ безпристрастни очи. Въ такъвъ случай нейнитѣ оцѣнения ще иматъ и нуждната тежестъ и значение. А сега, както е, нищо не се постига. Всѣки почнѣ да гледа на опозиционнитѣ вѣстници, като на разсадникъ на невѣрни свѣдения. Всѣки чете и не вѣрва това, което се пише, защото самата преса паднѣ ниско и всѣли у читателитѣ си това недовѣрие, съ даванието мѣсто на невѣрни доношения, което самото врѣме опроверга. Знаемъ че на шефовеѣ на опозицията имъ се иска да седнѣтъ на министерскитѣ кресла, но нека се борѣтъ да достигнѣтъ това по легаленъ, а не шарлатански начинъ. Тази борба, която днесъ води опозицията, не можемъ да ѣ наречемъ честна, защото срѣдствата, съ които си служи, не сѣ честни. Всѣки свѣстенъ човекъкъ ще признае, че правителството на г-на Д-ръ К. Стоиловъ е направило много добри нѣща за страната, че то въ свой очередь е направило това, което нито едно правителство не е направило, но я послушайте опозицията — тя ще ви каже, че това правителство, нищо не е направило, защото не ѣ понася да се самоизобличи, понеже фактитѣ сѣ на лице. Правителството се осжда, че не се впуснхло въ авантюра, когато Турция е била занята въ война съ Гърция. Но днесъ всѣки признава, че то е сторило добръ, защото съ това отърва страната отъ едно зло. Какво направи Гърция, като не послуша силитѣ и се впуснѣ въ една авантюра, въ една не по силитѣ ѣ война? Нищо друго, освѣн избиванieto на нѣколко стотини войника, нараняването на нѣколко хиляди, опустошаванieto на страната и плащанieto военно обезщетение отъ 70 милиона лева. Същото не щѣше ли да постигне и насъ. Ето една заслуга на правителството ни, че съумѣ да подведе работитѣ, както трѣбва и запази страната ни отъ подобно нещастие, каквото постигнѣ гърцитѣ. Заслугата на правителството не се ограничава само съ това. То издѣйствува и отварянieto на 8 търговски агенства въ Турция, ползата отъ които за сега е неучѣима за българитѣ въ Турция.

Като вземаме прѣдъ видъ дѣлата на настоящето правителство отъ четири години насамъ, ний смѣло можемъ да твърдимъ, че правителството ни е водило една политика миролюбива и народополезна, че то никога не е испускало изъ прѣдъ видъ и народното благосъстояние, като се е стрѣмилъ всѣкога съ добри и разумни мѣропрития да дава потикъ на всичкитѣ отрасли на търговията и да се грижи за прѣуспѣването на страната подъ скипѣтъ на Н. Ц. Височество, българский князь. И догдѣто то продължава да направлява така разумно и вѣщо всички работи, никога не ще изгуби довѣрието на народа и на господаря, който отъ всички най много оцѣнява своитѣ свѣтници. До тогава и опозицията съ нищо не ще може да поколебае това довѣрие нито у народа, нито у господаря.

Хроника.

Сливенския окр. управителъ Петръ Станчовъ, който бѣше се заялъ съ адвоката Пананчовъ, е уволненъ и ще бѣде даденъ подъ сѣдъ, за земање взятка, както казва вѣстникъ *Сливенъ*. Неприятно е за една партия, когато слуша и чете за своитѣ си съмишленици, че се обвиняватъ единъ други въ престѣпления, които не се препорѣчватъ. Ние познаваме г-на Станчева, като единъ честенъ човекъкъ и не ни се иска да вѣрваме въ обвиненията, които му се прѣписватъ. Обаче прѣпириятъ е вече заведена въ дѣло и следствието, което е наченато по желание на двѣтъ страни ще да открие голата истина за да запуши устата на неприятелитѣ и на двоицата.

В. **Отзивъ**, обвинява Д. Петковъ (свирчо) да е билъ подкупенъ отъ князь Ухтомски съ 400 рубли, за да пише срѣщу Н. Ц. Височество. Ако сѣдимъ отъ езика на свирчовщината и като знаеме какво е нѣщо стамболовщината, ние не искаме и да се съмнѣваме въ готовността да се приематъ 400 р. Ако този черкески князь разполага съ много рубли, и ако има горѣщото желание за това, каквото нашитѣ сопаджи и тиранѣ желаятъ, ние препорѣчваме да прати и на тукашнитѣ ххргове, които сѣ испаднали до толкова, щото сѣ съгласни да приематъ и турски каймета отъ тази стойность, отъ каквато вѣрвахъ прѣвъ 1877 год.

Оплъченцитѣ мрѣтъ като кучета. Това лѣто умряха двама души, които само ни сѣ извѣстни въ градъѣ. Ив. Димитровъ прѣди 3 мѣсеца и Маринъ Илиевъ завчера на 26 октомврий. И двамата паднаха жертва отъ грозната охтика, която е послѣдствие отъ студъѣ по балканитѣ. Първия човекъкъ на 45 год. а втория на 42 год. Както единъ, така и другия се погребяха, въ най голѣма мизерия—въ най голѣма нищета. Ако тѣзи български поборници се гледатъ така отъ освободенитѣ съ презрѣние, безъ да помисли нѣкой за тѣхъ, ако това общество, което днесъ свободно развива идеитѣ си и се располага, благодарение на тѣзъ, които *мрѣтъ днесъ* като псета, то нека помисли, това общество, че то показва лѣшъ урокъ на бѣдѣщото поколение. Маринъ Илиевъ, умира въ болницата не поглѣднатъ отъ никого, даже не погребанъ и отъ духовната властъ подъ предлогъ, че билъ отлѣченъ отъ църквата, защото нещастния поборникъ, като болѣдува отъ нѣколко години бѣше наелъ една жена да го гледа! Това му било грѣхъѣтъ! Ако така оставаме защитницитѣ на свободата ни да мрѣтъ, всѣкий добросвѣстенъ човекъкъ има право да каже, че ние не признаваме нищо на божия свѣтъ да е извършено за

насъ. Ако бѣше умрялъ нѣкой кишишъ, който всекидневно си пѣлни джебѣтъ съ левчета, щеше да има и вѣнци и пр., а защото умира единъ истински поборникъ, за него нѣма и опело, като че е създаденъ отъ дявола, а не отъ Бога. О времена, о нрави!

Не сме били прави, когато казахме че, у насъ всичко спи и мисли да мре! Ето на, женското дружество *Развитие*, което знае само да получава карфици и да адресира телеграмми, не само че е заспало, но е и умряло. Вѣрваме, като ги смущаваме сега ще се събуди. Такива сѣ, какво да имъ чинишъ. Секретарката, казватъ станала консулка и веръ силамъ.

Инженеритѣ по линията Сомовитѣ — Ясенъ на 26 т. м. бѣха дали закуска на нѣкой свой приятели на р. Витѣ, гдѣто бѣше се събралъ доста много народъ.

Ние сме въ положение да увѣриме нашитѣ читатели, отъ добитѣ свѣдения, че полковникъ Пѣшковъ, е дошелъ въ София да прекара нѣкой день отъ отпуска и да изучи новитѣ наредби които сѣ введени въ нашата армия. Той съ никого не е говорилъ по емигрантския въпросъ, защото е билъ още миналата година рѣшенъ. Нашето правителство е готово да приеме всѣко спорѣдъ чинъѣтъ който има, ако за това нѣма препятствие и ако има ваканция.

Хубавия братъ на редактора на в. „Бдитель“, а именно Хар. Караивановъ, бившъ членъ-касиеръ на постоянната коммисия, за когото сме писали нѣколко пхти, че е кралъ просто пари отъ разни студентески помощи и отъ разилнитѣ, и за който *общественния органъ* ни обели и зѣбъ, се е хваналъ въ нова **кражба и фалшификация**. Този господинъ крадеѣтъ и фалшификаторъ, който не смѣе да ни даде въ сѣдъ, защото трѣбва самъ да бѣде даденъ, и се чудиме, защо не е още даденъ, е хванатъ че е открадналъ отъ постоянната коммисия 200 лева депозитъ, които търговеца Ангелъ Пановъ отъ Г.-Митрополия билъ оставилъ, а за да предаде *точно и рѣдовно*, благоволилъ този крадеѣтъ — Караивановъ, та и фалшифициралъ подписа на Ангелъ Пановъ, че билъ послѣдния получилъ паритѣ си обратно! Слѣдъ всичко това, ние мислиме, че мѣстото на Х. Караивановъ, не е вече мѣжду свободнитѣ граждани, а трѣбва да си намѣри подходящото мѣсто. Сега вече узнахме, защо толкова, той и неговитѣ братя, въ числото на които влазя и почтенния нашъ колега г. Цв. Караивановъ, се борѣтъ за постоянната коммисия, сега вече разбрахме защо толкова често оплакватъ свободата, която днешното правителство било ограничило на караивановци да не продължаватъ кражбитѣ на брата имъ, сега вече разбрахме, че Бдитель е въ правото да се провиква за помощъ на *всичко*, че всѣко, *неопетнено и интелигентно* да се съберало около *него* и отървяло народа отъ тази грозѣща пропость — *народната партия*, която така полѣка открива тѣхнитѣ кражби. И слѣдъ всичко това, мислеме, че в. „Поминѣкъ“ ще ни позволи, ако ние полемизираме по този начинъ. Единъ общественъ органъ, който открива золумлущитѣ, хайдутлущитѣ на общественнитѣ служители, той не заслужава укоръ, а подръжка. Дѣлата на народната партия сѣ на лице, нека указватъ на всичко лоше, и ние съ удоволствие ще да изгониме всѣкъ плѣвелъ отъ нея, и не ще се посвѣниме, ако го оставиме за почетенъ членъ на онази партия, която на нашитѣ покани да каже нѣщо за крадеѣта и фалшификатора. Караивановъ мълчи—държи гробно мълчание. Това вече не е партия, а една банда, съставена да обира народа.

Не може да знаем кой е познавача на условията по строение градската калдърма и шосе от г. Т. Пантелеева, та „Бдител“ се е заел да обвинява, както общинското управление едва ли въ незаинтересованост, така и предприемача г. Пантелѣевъ въ не точно изпълнение контракта по тази постройка. Ние се интересувахме и можахме да узнаемъ условията, отъ които въ резюме ще съобщимъ на читателитѣ си, че всичко онова, което е писано въ „Бдител“, е несъобразно съ истината, а е една гола лъжа. Предприемача г. Т. Пантелѣевъ споредъ тѣзи условия не е задлъженъ да прави такава калдърма квадратна, а обикновена, така сжщо и за кенаритѣ. Слѣдъ всичко това, ние мислиме, че не е съвѣстно да се инсинуира за едно дѣло, когато не се знае, или же ако се знае да се изопачава. г. Пантелѣевъ е направилъ много нѣща вѣнъ отъ условията и такава калдърма, която всѣкий може да я види и сравни съ условията, за да се убѣди въ голата истина, че всичко онова, което се писа по нея въ „Бдител“, е невѣрно.

Очевидно искаха нѣкой кандидати за кокалъ, да направятъ въпросъ съ кметското намѣстничество, за това бдителитѣ посвѣтватъ цѣла статия, въ която рисуватъ, че този билъ *некадженъ* другъ неспособенъ; та за това нѣмало кой да земе длъжността която Ц. Дановъ, отказва, и Ив. Спасовъ сжщо. Ние знаемъ, че г. Спасовъ днесъ кметува, а колкото се отнася за Г. Дановъ, ще ни извинятъ господиновцитѣ за причинитѣ, които излагатъ, че се билъ отказалъ. Г. Дановъ е отказалъ не по неспособностъ, защото въ тѣхнитѣ редове нѣматъ равенъ нему, а за това защото е останалъ на работата си самъ, а слѣдователно не е *гладенъ* като стамболиститѣ, да иска да се ползува отъ 300 лева. Ние мислиме, че ако на нѣкой отъ тѣхнитѣ би му се падналъ такъвъ кокалъ, то ако и да не е грамотенъ, ще се рѣши, и повече нищо.

По случай свършването на привременната желѣзнопътна линия Сомовитъ—Ясенъ, въ недѣля на 26 того, директора на тая линия инженера г-нъ Иосифъ Ранфлтъ даде единъ банкетъ, на който освенъ г-да инженеритѣ отъ линията, бѣха поканени и началницитѣ на укрѣжденията въ града, както и полковия командиръ. Врѣмето бѣше хубаво, тѣй щото жителитѣ отъ околнитѣ села и една голѣма частъ отъ плѣвенци земаха участие въ това тържество.

Отъ страна на строителното дружество бѣ делигиранъ отъ София г-нъ К. Балабановъ. По случая говориха г-да директора Ранфлтъ, инженера Гешовъ, окр. управителъ, помощ. кмета Бъчваровъ и Димитръ Ионовъ. На банкетъ свири военната музика. Часътъ кждѣ 4 слѣдъ обѣдъ два трена порасходиха една частъ отъ публиката кждѣ чифлика клементина. Слѣдъ завръщанieto на треноветѣ, двѣ огромни хора се разлюяха.

Въобще времето се прекара много весело. Любезността на г-на директора, спрямо покане-

нитѣ гости както и спрямо останалата многобройна публика, нѣмаше граница. Часътъ кждѣ 6 гоститѣ, както и публиката си разотидоха. Нѣкоя нещастна случка или нѣкое происшествие въ продължение на всичкото време, до дѣто трая тържеството, не се случи.

Линията Сомовитъ — Ясенъ има голѣмо търговско значение за Плѣвенъ и окръга. За туй ний мислимъ, че не ще бѣде злѣ, плѣвенци да се постѣбържатъ и поразмислятъ и обсъдятъ, дали не ще бѣде по-добрѣ щото тая линия да не бѣде привременна но да си остане постоянна. Тя ще бѣде най правата чрѣзъ която ще може единъ день да се съедини Дунава съ Бѣло море. До колкото ний знаемъ, и ловчанци сж наклонни по тоя въпросъ да се присъединятъ къмъ плѣвенци. Интереситѣ на Плѣвен. и Ловенски окръзи го изискватъ, линията да си остане постоянна, та прѣдъ видъ на това, не трѣбва да се обръща внимание, какво щѣли да кажатъ никополчени или свищовлии. Ризата е по близо до кожата отъ колкото дрѣхата.

И „Павелъ“ съ засуканитѣ „à la Umberto“ мустачки, станалъ журналистъ! Който не вѣрва, нека земе брой 20-й на фараша „Бдител“ и му прочете уводната статия, която свършва съ подписа „Павелъ“. Колко гладко и убѣдително пише нашъ Павелъ, да ти е драго да четешъ. На иде му и отражи, май съ интелегентинъ... писателъ, искаме да кажемъ, да не си помислятъ читателитѣ, че нѣщо друго. Добрѣ, добрѣ Павелъ, има се надѣжда да излѣзе отъ тебе нѣщо вродѣ... голѣмъ журналистъ.

Ами Силиамсзинъ — Диваковъ, — демекъ даскала лихваръ, защоли се е аджеба умърлушилъ и е зарязалъ хубавитѣ и остроумни фейлетони, съ които пълнеше фараша „Бдител“? Аче хичъ бивали така, бе г-не Силиамсзинъ — Диваковъ, туку така, безъ забикалки да оставишъ любопитнитѣ си читатели на срѣдопжъ. Ти не знаешъ ли, че читателитѣ се въехищаваха отъ твоитѣ остротти, а особено като имъ расправяше за разни: пехливановци, тулумовци, катилковци, доландарджиевци и още много други работи? Не си билъ артѣкъ човѣкъ, хичъ нещешъ да водишъ смѣтка за онѣзи, които даватъ парици да купуватъ вѣстника, въ когото ти така достойно се подвизаваше. Ами само глѣдашъ да грабишъ. Нѣкои расправятъ, че си билъ много занятъ заедно съ милата си половина, въ зглобяване на едно любовно писмо, което е било на малки парченца, и което отпослѣ си ходилъ по София да факсимилирашъ една частъ отъ него. Хубава работа, човѣкъ като тебе да се занимава съ зглобяване на чужди любовни писма. Нѣкои ни помолиха да те помолимъ да ни порасправишъ нѣщо за учителката г-жа Ч.....ва, ти я знаешъ, тя сега е въ Ломъ. Ако не ни кажешъ двѣ поне думици въ фарашитѣ, твой и на тайфата органъ, то бѣди увѣренъ, че ний ще опишемъ походженията ти, за да те видятъ хората и

началството ти що за стока си. Разбрали Силиамсзинъ — Диваковъ!

Говори се изъ града, че въ сокачето, което минава задъ домътъ на г-на Пено Геновъ отъ нѣкое време се е билъ появилъ ношно врѣме единъ таласѣмъ, който прескачалъ дуvara на една къща и влизалъ въ двора да плаши дѣцата, когато баща имъ билъ почивалъ въ обятията на морфея, вслѣдствие другаруванието му съ Бахуса. Таласѣма ималъ подобие на човѣкъ. Лице черножълто, очи малки желтеникави, широкообразъ, уста голѣми, носъ голѣмъ закривенъ въ подобие на сѣрпъ или косеръ, мустаци а la мекфисто, на късо казано, цѣлъ цѣлничекъ циганинъ съ сатанински суратъ. Който отъ читателитѣ маже да отгадае, кой е таласѣма, ще му отпустнемъ, да речемъ, едно годишно течение отъ вѣстника.

Освѣнъ злоупотрѣбленията извършени отъ Караиванова въ качеството му членъ-касиеръ на окр. постоянна комиссия, расправатъ ни, че се открили и много други злоупотрѣбления извършени и отъ други лица, които боравиха въ това учрѣждение. За сега ний замълчаваме имената на злоупотрѣбителитѣ до дѣто всичко се приведе въ извѣстностъ. Можемъ да кажемъ за сега само туй, че злоупотрѣбленията възлизатъ на доста крупни сумми. Старчето Петръ Мецовъ има думата.

Прѣди нѣколко мѣсеци вратитѣ и кюпенцитѣ на повечето дюкани въ градътъ ни бѣха облепени съ едно голѣмо обявление, което обявяваше на плѣвенци, че въ Плѣвенъ се било образувало търговско експортно дружество подъ название „Истокъ“ съ единъ капиталъ отъ 500000 лева златни. За директоръ на „Истокъ“ бѣше избранъ „финансиста“ Цв. Караивановъ, за касиеръ Иванъ Юрдановъ и за прѣдседателъ Ев. Слововски. За членоветѣ отъ управителния съвѣтъ не говоримъ, защото тѣ бѣха сѣ отборъ хора. Нѣкои приятели желаятъ да отговори тайфата около „Бдител“, какво стана съ това дружество, и гдѣ сж парицитѣ, които се събраха отъ нѣкои наивни селени? Обръщаме вниманието на прокурорството.

Приятно ние да забѣлѣжимъ, че „Руссен. тър. куриеръ“ въ послѣднитѣ си броеве показва, че той ще бѣде единъ отъ сериознитѣ вѣстници по свѣдѣнията, които ще доставява на читателитѣ си. Гемиджийтъ отъ Руссе, види се да сж прѣстанали да спятъ отъ летаргия, та за това ся почнали да освѣтляватъ обществото. И дѣйствително, Руссе, единъ отъ най първитѣ български градове, бѣше останалъ безъ вѣстникъ. в. Законностъ, се издава, престана, послѣ пакъ почна, съ едно дертливо и тенденциозно направление, а никой не смѣше да се залови за работа. Сега виждаме друго, което всѣкого трѣбва да зарадва. —

Петръ Мецовъ, не искаме да спомѣнуваме името на една личностъ, която въ Плѣвенъ не

ПОДЛИСТНИКЪ

Чудесно лѣкарство.

(Продължение отъ 37 брой).

Прѣди всичко азъ ще ти подсуша, разгрея и нахраня съ яденie. —

Това ще бѣде отъ моя страна твърдѣ много, но да ли ви е извѣстно, че у мене счупена парана нема? —

Когато азъ поканвамъ у мене си гостѣ, азъ не искамъ отъ тѣхъ никаква заплата, искашъ ли да ядешъ?

Ужасно! само че послушайте ма, г-нъ д-ре, не ужели Вий искате да сторите венчко това Христа ради, или пъкъ да ли не кроите нѣщо да ма имате като потрѣбенъ за Вашата Анатомия?

Пази Боже! позасмѣлъ са доктора, азъ въ всѣки случай би поискалъ отъ себе си повече подходящъ, собектъ.

Той почука звънца, и заповѣда на явившияся слуга да каже на економката, щото колкото е възможно по скоро да приготви ястие за двамата и да имъ занесе повечко масло, хлѣбъ и студена говедина. —

Да пийнеме по нѣщо отъ каквото и да е, не би било злѣ, казалъ Франго.

Да пийнеме? подозрително наченалъ да го запитва доктора, като какво напимѣръ?

Кафе ли, или що? чай ли? или каквото искашъ? само да би било по горѣщичко, отговорилъ малкия, защото азъ съмъ съвсѣмъ замръзналъ. —

Задоволенъ отъ този отговоръ доктора порѣчалъ да възварѣтъ повечко чай, и си отишелъ въ своята спалня, гдѣто си промѣнилъ и своитѣ мокри дрехи, а така сжщо и да достави каквато и да е суха дрѣшка за малкия. —

Но? Франко, преоблѣчи ся му казалъ той. Дѣтето ся позасрамило, слѣдъ което доктора при това забѣлѣжилъ че, тѣлото му прилича повече на скелетъ отъ колкото тѣлото на живъ човѣкъ.

Подиръ нѣколко минути донесли ясте, доктора поканилъ своя малѣкъ гостенинъ, и съ изумление забѣлѣжилъ, щото той като ядѣлъ макаръ и гладенъ толкова, съблюдавалъ всичкитѣ правила на приличieto.

Кога си ти обѣдвалъ, дѣте мое, запиталъ го доктора? когато той захлупилъ талерката си и поблагодарилъ като се отказалъ отъ по наташното угощение.

Азъ този день сжмъ обѣдвалъ горски лешници, спокойно отговорило момченцето.

А още какво?

Повече нищо. —

Боже мой! горски лешници, въ такъвъ день като днешния?

Малкия се поусмихналъ, и съ единъ многозначителенъ жестъ исправилъ се на крака.

Гдѣ? като кога че сжмъ го виждалъ попиталъ самъ себе си доктора, и неможалъ да намѣри отговоръ, станалъ отъ трапезата като накаралъ малкия си гостъ да седни до камината, и съ приятелски думи го помолилъ да му раскаже открито и правилно своя животъ, прѣди

всичко той пожелалъ да знае какво го е довело надъ стапалата прѣдъ врата му.

Азъ сжмъ искалъ тамъ просто да преспя ноцъ, обяснилъ малкия, това е точно по самото дѣло.

Да спимъ? на каменнитѣ стѣпала, я виждъ че ти би се смръзналъ.

Не думамъ, тукъ менъ не ми се видѣ до толкова студено.

Отъ какво ли ти не си утишелъ у дома си?

Малкия мигновено погледналъ на доктора съ голѣмо удивление, като че не разбиралъ въпроса, и сторилъ едно отъ уморителнитѣ свой подигане рамена, и отговорилъ:

Плтищата не знаяхъ.

Ти можеше да попиташъ полицейскитѣ:

Полицейскитѣ не всѣкога уважаватъ отъ той сортъ малки дѣца, па и картичка не сжмъ ималъ при себе си.

И тѣй не искашъ ли ти да кажешъ щото у тебе съвсѣмъ къща нѣма

Съ Вашето позволение Г-нъ Докторе, та тѣкмо това и азъ искахъ да кажа.

Ти баща нѣмашъ ли?

Нѣмамъ; по крайний мѣръ не ми е извѣстно. —

И Майка нѣмашъ?

При този въпросъ лицето на дѣтенцето внезапно постърнало съ такова омористическо выражение, щото до тогава не сж бѣ сжождало съ него, очитѣ му се наляха съ сълзи, и отговорилъ съ пресипкѣвъ гласъ.

желахтѣ и да чукайтѣ, но защото нѣкога е играла ролъ, а и сега може да и се поиска, нека я спомѣнеме. Негова милостъ, честенъ, не нареченъ, съ претенций на дъртъ човѣкъ—75 години, благоволил да *засвои* една сума отъ 500 лева въ битността му прѣдседателъ на постоянната комиссия. Тая сума, както ни пише нашия рапортьоръ—е била отъ продаденото вино, което принадлежеше на комиссията. Старъ човѣкъ не ни се вѣрваше да върши такива работи, но дано се оправдае.

* * Георги Вацовъ, бившъ членъ на мѣстния окр. съдъ, преместенъ въ Вратца по способностъ, си далъ оставката. за да бжде свободенъ. Неговия замѣстникъ г. Златановъ, не ще да дойде, понеже остава въ Видинъ на сжщата служба.

* * На 28 Февр. Соф. окр. съдъ, се е гледало углавното дѣло, заведено отъ Табаковъ сръщу 28 души жители отъ Крушовене, които се оплакваха, че Табаковъ и Славовски сж засвоили и продали едно общинско бранище. Това било клѣвета и влачатъ хората отъ с. Крушовене въ София. Нѣма нужда да даватъ хората въ съдъ крушовене, нека насъ да дадѣтъ, за да докажѣме фактически шарлатаниитѣ, и вагабонтлупитѣ на Табаковъ и на Славовски, които опропостихъ с. Славовица и излгахъ Крушовенчани да зематъ имота. Лѣжа ли е?

Пакъ по Райффайзеновитѣ Землед. дружества.

Насъ ни направи хубаво впечатление статията: „пакъ по Райффайзеновитѣ Земледѣлчески дружества“, помѣстена въ брой 14 отъ т. г. на „Винарско-Земледѣлчески Вѣстникъ“. Тази статия трѣбва да се прочете отъ всѣки земледѣлецъ, общински кметъ и отъ всѣкиго, който милѣе за народното добро. Всѣки общински кметъ по примѣра на дѣда Райффайзена, който е билъ кметъ въ едно малко селце въ Германия да гледа и да работи да се основатъ дружества отъ подобенъ родъ, за да благодарствуватъ неговитѣ селяни. Тогава нѣма да се харчатъ огромни сумми за издѣржанieto персонала на дружеството, както е сега съ нашето прокопсано дружество „Нива“; нѣма да се харчатъ напразно пари за издѣржанieto, както казватъ. на дружественъ фаятонъ, само за удоволствието на извѣстни лица. Райффайзеновитѣ дружества правѣтъ заеми на своитѣ членове и зематъ лихва малко по голѣма ($\frac{1}{2}$ или $\frac{3}{4}$ 0/0), отъ тази която плаща на своитѣ кредитори, нѣ така ли прави нашето земледѣлческо дружество, „Нива“, което въ скоро врѣме ще опропасти, много наши земледѣлци, вмѣсто да имъ помогне? Дружество „Нива“ взема лихва, вмѣсто 10 0/0, както вземаше по рано, сега взема лихва по 12 0/0, само и само да се покриватъ голѣмитѣ заплати на служащитѣ—

толкова много, колкото ги нѣма въ никое друго дружество. Напримѣръ дружест. „Сила“, което има наполовина капиталъ, колкото—„Нива“ и което прави много по сложни операции, се управлява само отъ едно лице, а дружество „Нива“ има служащи 7-8 души и то съ тѣсти заплати съ по 3600 л., 2400 л. 1800 и т. н. какъ да не сж голѣми заплатитѣ имъ когато тѣ сами си ги опрѣдѣлятъ, понеже нѣкои отъ служащитѣ сж и членове въ управителниятъ съвѣтъ. Г-да акционери, стреснете се, не оставайте да Ви експлоатиратъ 8—9 души, които милеятъ за вашитѣ интереси толкова, колкото Швабитѣ милѣятъ за интереситѣ на България, трѣбва да изискате отъ тия кърлижи смѣтка, за тѣхното бързо обогатяване.

Райффайзеновитѣ дружества иматъ резервенъ фондъ, както има и нашето дружество „Нива“ нѣ този фондъ е основанъ въ дружеството „Нива“ да се покриватъ загубитѣ отъ хранитѣ, които загуби членовитѣ? търговци, ала Влаховъ и Д. Митовъ причиниха на дружеството и ще продължаватъ да причинаватъ. Казватъ, че тия загуби биле на доста чувствителна сума, но Директора ъхъ прикривалъ; затова обръщаме вниманието на тия, които се интересуватъ да пригледатъ съ по-голѣмо внимание смѣткитѣ по хранитѣ, като не испущатъ прѣдъ видъ приходитѣ отъ разгледанитѣ въ Съдилището дѣла и приходитѣ отъ гербовитѣ марки; сжщо така нека се обърне внимание: управителниятъ съвѣтъ и служащитѣ въ дружеството, колко има да дължатъ на дружеството Участьта на дружеството „Нива“ е фатално, това го прѣдвиздаме ний много хубаво. Резервниятъ фондъ на дружеството „Нива“ нема да се употребява за нѣкои обществени и ползни цѣли, а ще се раздѣли мѣжду тѣзи въ рѣцѣтъ, на които най послѣ остане дружеството. Земледѣлци, отваряйте си очитѣ, защото ще ви ги отворѣтъ разнитѣ Коларовци и Биволаровци и др., които ще ви продадѣтъ колата и биволитѣ и които на ваша смѣтка се обогатиха, направиха палати, едѣтъ бюфгеци; а вие спите на студената земя.

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Преговоритѣ за сключаване на мира мѣжду Гърция и Турция, още продължаватъ, до 26-й Октомврий делегатитѣ сж приели 14 члена и четири сж оставили висящи още не разгледани. Тѣзи четири члена се отнасятъ, първо върху измѣнение или съвсемъ отмѣнение на капитулациитѣ, второ върху размѣра на частното общестеніе на пострадавшитѣ отъ войната, трето върху прѣдложението на грѣцкитѣ делегати да се опрѣдѣли този размѣръ на обезщетението отъ една комиссия състояща се отъ еленски делегати и

най послѣ върху свободното изсѣлване на жителитѣ отъ отстъпената територия. По тая точка турскитѣ делегати настояватъ за свободното изсѣлване за цѣлата окупирана отъ турскитѣ войски територия, а пѣкъ грѣцитѣ се съгласяватъ само за свободното изсѣлване само на жителитѣ отъ отстъпенитѣ на турция мѣстности отъ пограничната комиссия. Мѣжду компетентнитѣ кръгове се говори, че безъ чуждо вмѣшательство ще се дойде до едно споразумѣние само по три точки отъ влагающитѣ четири, но по члена който се отнася до капитулациитѣ нече може да се постигне едно съглашение, безъ вмѣшательството на великитѣ сили, които тоже сж доста, заинтересовани по тая въпросъ, та за туй и страхатъ на грѣцитѣ по отношение на унищожение на капитулациитѣ е неоснователенъ, защото тѣхната поддръжка е гарантирана по принципъ отъ силитѣ както и сключение на нови съглашения въ единъ срокъ отъ три мѣсеца и въ случай на необходимостъ грѣцитѣ могатъ да расчитатъ на арбитража на великитѣ сили. Въобще отъ воденіето до сега преговоритѣ на мира се вижда, че Турция само по натиска на великитѣ сили прави извѣстни отстъпки. Тя ще бжде заставена въпреки правото си и желанието да направи още нѣкоя и друга „услуга“ на нѣкоя отъ великитѣ сили въ полза на високомернитѣ палика-рета, които така лѣкомисленно тикнахъ отечеството си въ това безисходно положение.

Въртоглавитѣ послѣдователи на Делияниса споредъ исказаното мнение отъ органа имъ в. „Проя“ били се приготвявали да свалѣтъ настоящето министерство, щомъ се свика каммарата. Това свалѣние било въ свръзка съ избора за прѣдседателъ, което избирание ако кабинета го счете за политическо, то паданието му се считало за неизбежно. Министерството обаче, за да избѣгне кризата, която тѣзи своегорода патриоти приготвяватъ и на тѣй съсипаната морално и материално Гърция, било зело рѣшение, не само да остави каммарата свободна да си избере прѣсѣдалъ, но то отъ своя страна нещѣло било и да прѣдлага и кандидатъ за прѣдседателъ. При всѣки тия зети отъ министерството рѣшения, ний пакъ се надѣваме да чуемъ новината отъ Атина, че настоящето министерство е напустнало властѣта по причина на изказанито отъ каммарата, спрямо него, недовѣрие. Въ такъвъ случай обаче, друго сръдство не остава на краля Георгия и на онѣзи грѣцки патриоти, ако сж останали още въ Гърция такива, освѣнъ да натиратъ цѣлата каммара и да видоизмѣнятъ необозданата конституция предписанията на която е нанесла толкова злини на грѣцкия народъ.

Вхтрѣшното положение на гърция е свършено за оплакване освѣнъ окончателното финансово съсипване, но за предстоящата зима цѣла гърция е принудена да търси прехрана; защото най плодородната провинция — Тесалия е опропадена отъ миналата глупава война, която

Да, искалъ бѣхъ казало момченцето: може азъ да си легна въ каридора.

Не, това азъ не мога ти позволи възразилъ доктора; азъ ще ти постеля тамъ въ стаята.

Ахъ, недѣйте се труди; азъ можа да прѣспя кадѣто и да е.

Съ тия думи малкия безъ покривъ скиталецъ заврялъ са въ жгла като котка, и подиръ нѣколко минути заспалъ дълбокъ сънъ.

Доктора и той лѣгналъ, на слѣдующата сутринъ, когато той се събудилъ, Франго стоялъ прѣдъ кревата му.

Добро утро, г-нъ Докторе: поздравило го момченцето; надѣвамъ се че Вий сте спали тѣй добръ, както и азъ. Какъ добръ ли ти е тукъ! азъ наредихъ топлата ванна, и прибрахъ всѣкитѣ ви нѣща.

Доктора не безъ удоволствие забѣлѣжилъ, че малкия му питомецъ, който запретнатъ разшеталъ се, и безъ да глѣда на това, че ванната, отъ която той се ползува, е въ най добръ порядѣкъ, и че Франго даже безукоризненно почисилъ дрехитѣ му и сичко растрѣбилъ.

Като закусвали съ своя малкъ гостенинъ, доктора му задалъ кжсия въпросъ по слѣдствие на който било това, че той за първи пѣтъ го зема за свой разсilenъ, слѣдъ което самъ той го повелъ въ магазина съ готови дрѣхѣ, и го облѣкалъ отъ главата до петитѣ. Франго съ въс-торгъ се върналъ у дома, до като неговий гос-подаръ отишелъ по визити.

(Слѣдва).

Били сж у мене и майка, и кжца, но азъ ги изгубихъ. —

Изгубилъ? по какъвъ начинъ раскажи:

Азъ самъ не зная, зная само толкова че сж били, а сега ги нѣма.

Това е твърдѣ странно добавилъ доктора. — Коя е била твоята майка?

О! Майка ми е била дома, отговорилъ Франго гордо, и нажалено, това нѣщо азъ тогава не сжмъ го знаялъ, а сега го зная.

Какъ тѣй?

Азъ секи день виждамъ че изъ желѣзницитѣ слизатъ такива жени, и какъ ли азъ не приглѣждамъ, а моята майка никога не виждамъ между тѣхъ!

Бѣдно дѣтенце! казалъ зачудения докторъ, раскажи ми сичко, което ти помнишъ за това, какъ си ти живѣлъ у вашата кжца?

Съ удоволствие; тамъ е била мама, баба, старецъ Пиеръ, Дървено конче, че и азъ, че и нѣколко слуги.

Какъ ли си ти отъ тамъ заминалъ: —

Не зная: азъ не сжмъ заминалъ, азъ сжмъ седѣлъ въ дѣтската стая, и сжмъ пиялъ вечерното си млѣко, съ сребърната чашка, която ми бѣ подарила баба при ражданието ми, въ другъ влезла мама въ капела, и мантила, тя каза че не знамъ гдѣ щѣла да отиде, повикалъ мене и заплакала мама! бѣдната ми майка, всекога е много плакала. Зарѣчала на слугинята да не ма остава самичакъ, тя са общала, но когато мама замина съ баба, тя ма сложи на постелата и ми

зарѣча мирно да стоя, като каза че тя само щѣла да иде да забиколи ястето, тя дълго не се върна и азъ въ това време сжмъ заспалъ, когато азъ се събудихъ, азъ почувствувахъ себе си доста настиналъ, и че ме държи чуждъ човѣкъ на рацѣ, който бѣга съ мене, азъ изви-кахъ, но той ма плѣсна прѣзъ устата. Най сетне ний стигнахме до желѣзницата той ма хвърли въ жгла на единъ вагонъ, като ми се заканваше че ще ма пребие, ако би да шавна отъ това мѣсто. Трена потегли, но отъ друга страна азъ чухъ голѣмъ шумъ, и викове, — трена се бѣ спрелъ но злия човѣкъ се не върна; азъ отъ това бѣхъ тного зарадванъ, и са бѣхъ далъ на сѣдzenie, тѣй щото мене никой ме не виждаше, ний дълго патувахме, и азъ сжмъ заспалъ, когато азъ се събудихъ, то беше се разсжмнало, мене ме погнаха отъ мѣстото ми, и ме испѣдиха, азъ се очудихъ въ сегашния градъ, менъ ми домилъ, и азъ заплакахъ. — Тогава дойде при мене единъ голѣмъ търговецъ, и ми каза: че ако азъ се сжглася да продавамъ за него кибритъ—той ще ма храни, азъ се съгласихъ, и проходящитѣ доста купувахъ отъ мене, за това защото сжмъ билъ такъвъ мѣничакъ, послѣ това азъ бѣхъ расilenъ у адвоката Д. . . дали не ще Ви е нужно и на Васъ расilenъ? като се наблѣгаше на своето съ пълно съзнание достоинство.

За сичко това ний утрѣ ще поговоримъ, отговорилъ му доктора, а сега не искашъ ли ти да спишъ?

остави нещастна Гърция, благодарение на непредвидеността на държавният и имже. Сега Гърция разпуска войниците си едва ли не голи и безъ никакви сръдства. Хора облекени съ каквото намърят ходят изъ столицата на купинца и търсят прехрана, а когато не сполучат, спущат и грабят. Никой и никаква полиция не е въ състояние да ги обуздае. Прѣди нѣколко дни съ хиляди гладни и голи се заплашвали столицата съ опустошение, ако не е била дошла освѣтъ войската, жандармерия и кавалерия изъ другадѣ, да арестува главатаритѣ. Съ стотини дюгени и къщи биле се ограбени, а убийства едвали не съ дѣсятки ежедневно. Патриотизма се е обърнал на чисто разбойнически, правителството, се чуди кое по напредъ да урежда, дали съ тесалийскитѣ и епирскитѣ беженци или съ редовнитѣ уволнени вече гладни резервисти. Кралската фамилия е предметъ на улични псувни, като че всичкото нещастие, което се сполетя отъ необмисленото дѣйствиe, е само тя. Наслѣдника на престола князъ Константинъ, който едва тѣзи дни се е върналъ, е билъ поерѣщнатъ най лошо. Вѣстникитѣ, като Асгоролis, които се най много распространени, свършено свободно стоварватъ вината върху младия Константинъ, защото не слушалъ старитѣ генерали, а пребиралъ въ щаба свои протежета. в. Асгоролis, съвѣтва принцовитѣ, ако искатъ да бжде мирна Гърция и тѣ да си минжат на мѣстата, съвѣтва ги да не излизатъ никога отъ палата. Въобще положението на кралската фамилия е по вече отъ лоше. Тѣзи стремления и разнитѣ републикански заявления, които отворено се проповѣдватъ по улицитѣ, сж съставили великитѣ сили да внушатъ на грѣцкото министерство, което да даде да разбержатъ агитаторитѣ на тѣзи стремления, че съществуванието на кралската фамилия поставж въ зависимость независимостта на Гърция, още повече, когато още мирътъ не е билъ свършенъ. Това е озадоило види са и самото министерство, въ което влазя и генералъ Смоленски, за когото се мисли да инспирира тѣзи комедий.

И въ братската намъ страна Сърбия, работитѣ динъ не отиватъ добрѣ, както се мжчатъ виенскитѣ и будапещенскитѣ вѣстници да ги прѣдставжатъ. Правителството на Г-на Владана Джордживича, при всичко, че било обявило, че по партизански съображения нѣма да отчислява чиновници, но то неустоя на даденото си обѣщание. Привърженицитѣ на радикалната партия не се търпятъ на служба. Напоследъкъ сж били отчислени нѣколко окръжни управители. Тая постѣпка на властѣта е подигнала злѣчката на огромната радикална партия, която чрѣзъ своитѣ органи почна силна атака кабинета на г-на Джордживича. Кралъ Александъръ, който е и главния виновникъ, за всички лоши насилствия, които можатъ да сполѣтжатъ отечеството му, послѣдствие, поведението на министра прѣдседателя спрямо другитѣ партий, вмѣсто да гаси осажда е той го подклажда.

Прѣди нѣколко дни въ бѣлградскитѣ дворецъ е имало угощение дадено въ честъ на министритѣ. Кралятъ по тоя случай е напилъ здравица за министритѣ си и членоветѣ отъ държавний съвѣтъ като мѣжду друго казалъ, че той е убѣденъ че може да расчита на поддржката на народа си, и че е и силно рѣшенъ да поддржа министритѣ си въ тѣхната дѣятелность въ изпълнение трудната задата, която имъ е повѣрилъ, и че е убѣденъ, че тая задача щѣла била да бжде изпълнена чѣзъ общи усилия за благо на отечеството и на народа. Краля по отношение на държавнитѣ съвѣтници въ наздравицата, поблагодарилъ и за тѣхната плодотворна дѣятелность и имъ изразилъ височайшето си довѣрие.

Отъ своя страна и двамата прѣдседатели: на министерския съвѣтъ и оня на държавния поблагодарили краля за довѣрието му и исказали силна воля да го поддржатъ въ изпълнение на патриотичната му программа.

До дѣто въ двореца се исказватъ взаимни довѣрия и даватъ обѣщания за взаимна поддржка мѣжду короната и палатеката камарила въ въ страната отъ денъ на расте негодувание на народа. Либералната партия категорически вече се е обявила въ опозиция на правителството, за радикалитѣ и дума не трѣбва да става: като знаемъ, че единадесетъ дванадесетъ отъ сѣрбски народъ сж послѣдователи на радикалитѣ и либералитѣ начала, то се поражда питанье, като на поддржката, на кой народъ разчитва краля

за изпълнения патриотическата программа, съ която се е нагърбилъ напредъка Джорджевичъ да изпълни? Ако краля мисли, че съ Джорджовича и нѣколко военни може да си наложи волята върху сѣрбския народъ, то той види се да не познава народа, когото обича да нарича свой. Прицевкитѣ си младия кралъ може да прокара веднжжъ, дваждъ най много триждъ, но най сетне и търпението и то си има своитѣ граници. Желателно би било, до дѣто има още врѣме, да се съземе краля, и да напутне кривия пътъ, въ когото така славно сж го вкарвали австро-маджарскитѣ дипломати.

Смѣсъ и смѣхъ.

*** Какъ така, ти си изялъ плесницата, а не си му отговорилъ? Не. Ами защо? Защото ние бѣхме само двамина въ стаята. Ами какво отъ това? Защото редътъ щеше веднага да дойде пакъ върху ми. —

Търговецъ, запитва единъ студентъ:

*** Моля Ви се обеснете ми, какво е това законъ на природата и какво е това случай?

Азъ ще Ви обесня нагледно, — ако напр. азъ заема отъ Васъ пари, това е природенъ законъ, а ако ли Вие си получите дългътъ, то това е вече случаенъ.

*** Билъ ли си ти у адвоката? Бѣхъ. Ами какво ти каза той? Каза ми дай пари напредъ. Ами ти даде ли? Дадохъ. А той? А той каза: ще се надѣваме на Бога.

*** Слушай. Защо наричашъ ти постоянно Петръ Ивановичъ плодоядно животно?

Първо за това, че той е вегетериянецъ. А второ? второ за това, защото той е свиня.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

№ 1336

Плѣвненскитѣ Окр. Сждъ, въ распоредителното си заседание, на осемнадесетий Октомврий хиляда осемстотинъ деведесетъ и седма година, въ съставъ:

Прѣдседателъ: Ив. Желѣзковъ, Членове: Д-ръ В. Черневъ и Д-ръ Христо Мутафовъ, при П. Секретаря Петръ Д. Поповъ и при участие на Прокурора Стефанъ Моноу, слуша доложеното отъ Прѣдседателя, прошение отъ Атанасъ Трифоновъ и съпругата му Савва Тодорова, отъ село Пелишатъ, зарегистрирано подъ вх. № 7484, при което като прилагатъ прѣписъ отъ актъ съ дата 1-ий Октомврий 1897 год. и едно свидетелство подъ № 261, издадено имъ отъ Пелишатското Селско Общ. Управление на 3-ий Октомврий с. год., — молжтъ да се допусне осиновяването на осиноваемий отъ тѣхъ Костадинъ Стояновъ, отъ сѣщото село.

Сждътъ, слѣдъ изслушване доклада и заключението на Прокурора, възъ основание чл. чл. 36 и 37 отъ закона за припознаването на незаконороденитѣ дѣца и пр. пр.,

ОПРЕДѢЛИ:

Допуска осиновявание на Костадинъ Стояновъ, отъ с. Пелишатъ, отъ Атанасъ Трифоновъ и съпругата му Савва Тодорова, отъ сѣщото село. —

На първообразното подписаха: Прѣдседателъ: Ив. Желѣзковъ, Членове: Д-ръ В. Черневъ, Д-ръ Христо Мутафовъ; приподписахъ П. Секретаръ: П. Поповъ.

Вѣрно съ първообразтъ

Прѣдседателъ: Ив. Желѣзковъ
Секретаръ: Ст. Генчовъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

№ 1131

Плѣвненскитѣ Окр. Сждъ, въ распоредителното си заседание на двадесетий Септемврий, прѣзъ хилядо осемстотинъ деведесетъ и седмата година, въ съставъ: Прѣдседателъ: Ив. Желѣзковъ, Членове: Георги Ив. Вацовъ, Д-ръ Христо Мутафовъ, при Секретаря Стефанъ Генчевъ и при участие на Помощникъ Прокурора Ионко Ат. Гунчевъ, слуша доложеното прошение отъ Прѣдседателя, зарегистрирано подъ вх. № 6111, на Парашкева Иванова Колюва, отъ гр. Плѣвненъ, съ което моли да се утвърди акта за усиняването ѝ, отъ Пенчо Ив. Бърдаровъ и Симеона Обрѣтенова, отъ сѣщия градъ.

Слѣдъ изслушване докладътъ и заключението на Помощникъ Прокурора, сждътъ взе прѣдъ видъ: че Парашкева Иванова Колюва, отъ гр. Плѣвненъ, съ актъ отъ 29 Августъ т. год., е усинявана по установенитѣ законенъ редъ, отъ Пенчо Ивановъ Бърдаровъ и Симеона Пенчова, отъ сѣщиятъ градъ; че по това усинявание сж спасени всичкитѣ формалности и обряди изискани отъ законътъ; че щомъ сж спасени всичкитѣ формалности, то съласно чл. 35 отъ еакона за припознаването на незаконно роденитѣ дѣца, за узаконяването имъ и за усиняването, акта, които е приложенъ при прошенето на усиняването, като редовенъ, слѣдъва да бжде утвърденъ.

На тия основания сждътъ рѣши

ОПРЕДѢЛИ:

Допуща усиняването на Парашкева Иванова Колюва, отъ гр. Плѣвненъ, отъ Пенчо Ив. Бърдаровъ и Симеона Пенчова, отъ сѣщия градъ.

На първообразното подписаха: Прѣдседателъ: Ив. Желѣзковъ, Членове: Г. И. Вацовъ Д-ръ Хр. Мутафовъ; приподписахъ Секретаръ Ст. Генчовъ.

Вѣрно съ първообразтъ

Прѣдседателъ: Ив. Желѣзковъ
Секретаръ: Ст. Генчовъ

Печатница на Бр. Ст. Бонджиеви—Плѣвненъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 8978

Въ допълнение на обявлението ми № 4955 публикувано въ последний брой 26 отъ 20 Юлий т. г. на вѣстникъ Плѣв. Гласъ известявамъ че 31 день слѣдъ двукратното обнародвание настоящето въ местний вѣстникъ ще продавамъ втори пѣтя имотите означени въ горното ми обявление, съ исклучение на първата нива която е продадена. —

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ. —

Гр. Плѣвненъ 14 Октомврий 1897 г.

Дѣло № 546/96 год.

2—2

П. С. Приставъ: П. Д. Вълковъ.

№ 9124

Извѣстиямъ, че 31 день слѣдъ последното двукратно обнародвание настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующиятъ недвижимъ имотъ.

1) Нива, въ Згальовското землище мѣстността „срѣдний връхъ“ около 6 декара и 8 ара оцѣнена за 35 лева. 2) Нива същото землище и мѣстность отъ 7 декара и 3 ара оцѣнена 40 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката която даде първий купувачъ.

Имотътъ е собственъ на Игнатъ Ангеловъ отъ с. Вѣл-трѣнь, не заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на Пено Геновъ отъ гр. Плѣвненъ отъ 100 л. и разноскитѣ по изпълнителний листъ № 167 отъ Плѣвнен. Гр. Мир. Сждия.

гр. Плѣвненъ 18 Октомврий 1897 год.

Дѣло № 134 отъ 97 год.

П. Сждебенъ Приставъ П. Д. Вълковъ 2—2

№ 9188

Извѣстиямъ че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародвание настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се придава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующиятъ недвижимъ имотъ въ Пелишатското землище:

1) Нива, около 6 декара, мѣстностьта „Грившики пѣтъ“ оценена 30 лева. 2) Нива около 8 декара, мѣстностьта „дългата локва“ оценена 40 л.; 3) Нива около 10 декара, мѣстностьта „трѣтъ могила“ оценена 50 л.; 4) Нива 6 декара, мѣстностьта „Боля могила“ оценена 30 л.; 5) Нива, 3 декара, сѣщата мѣстность оцен. 15 л.; 6) Нива, 3 декара, сѣщата мѣстность оценена 15 л.; 7) Нива, 7 декара, мѣстностьта „завковецъ“ оцен. 35 л.; 8) Нива 3 декара, мѣстностьта „Барата“, оцен. 14 л.; 9) Нива, 3 декара, мѣстностьта „Чора“ оц. 15 лева; 10) Нива, 6 декара, мѣстностьта „Слогаще“ оцен. 30 лева; 11) Нива, 7 декара, мѣстностьта „карашки брестъ“ оцен. 35.; 12) Нива, 3 декара, мѣстностьта „Въртопски пѣтъ“ оцен. 15 лева; 13) Нива 3 декара, мѣстностьта „припека“ оц. 15 л.; 14) Нива, 3 декара, мѣстностьта „мѣрково“ оц. 15 л.; 15) Лозе, 2 декара, мѣстностьта „завковецъ“ оц. 20 л.; 16) Лозе, 2 декара, мѣстностьта „потока“ оц. 20 л.; 17) Лозе, 2 1/2 декара сѣщата мѣстность оцен. 20 л.; 18) Къща (землянка), въ с. Пелишатъ, „горната махала“ дворъ 2 декара оценена за 100 лева.

Наддаването ще сж почне отъ първоначалната оцѣнка.

Имотътъ е собственъ на Кръстьо Боновъ отъ с. Пелишатъ, не е заложенъ, продава се за удовлетворение искътъ на Хр. Сжловъ и Сје П. Геновъ отъ гр. Плѣвненъ отъ 820 л. и разноскитѣ по изпълнителенъ листъ № 3270 отъ Плѣв. окол. мир. сждия. —

гр. Плѣвненъ, 20 Октомврий 1897 год.

2—2

П. Сждебенъ Приставъ П. Д. ВЪЛОВЪ

№ 7923

Извѣстиямъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикувание настоящето въ мѣстний вѣстникъ, ще се продава въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующий недвижимъ имотъ.

1) Една къща въ гр. Плѣвненъ, 9 кв. м. на връхъ земята отъ камѣкъ, керпичъ и дървенъ материялъ, покрита съ керемиди, дължина 9 1/2 метра, ширина 3 метра и 70 с. м., височина 2 метра на 3 отдѣления съ дворъ отъ 488 кв. метра оцѣнена за 200 лева.

Горний имотъ принадлежи на Иванъ Добревъ отъ гр. Плѣвненъ не е заложенъ продава се по вискнието на Георги Вѣлковъ, отъ Плѣвненъ за 100 лева и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 2509 на Плѣвненскитѣ градскитѣ мировий сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми. —

гр. Плѣвненъ 27 Септемврий 1897 год.

Сждебенъ Приставъ Ив. А. Гърковъ 1—2

№ 7535

Извѣстиямъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикувание настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующий недвижимъ имотъ. —

1) Една къща въ гр. Плѣвненъ IX кварталъ, отъ камѣкъ, керпичъ, дървенъ материялъ, покрита съ керемиди, дължина 7 м., ширина 4 м. и височина 4 метра съ дворъ 446 кв. м. оцѣнена 250 лева.

Горний имотъ принадлежи на Вѣлю Колювъ отъ гр. Плѣвненъ не е заложенъ, продава се по висканието на Ико Ваковъ отъ с. Бохотъ за 77 лева разноскитѣ по изпълнителния листъ на Плѣвнен. окол. мировий сждия № 5392.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми гр. Плѣвненъ, 10 Октомврий 1897 год.

1—2

Сждебенъ Приставъ Ив. А. Гърковъ.